ΟΙΤΥΛΟΥ 11

ΙΩΑΝΝΑ ΧΡ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΔΝ
ΚΡΑΤΙΝΟΥ 7 • Τ.Κ. 105 51 ΑΘΗΝΑ
ΑΦΜ: 035327371 • ΔΟΥ Α' ΑΘΗΝΩΝ
ΤΗΛ./FAX: 210 3216758 • ΚΙΝ.: 6974 388291

ΕΠΙΔΟΘΗΚΕ 27/6/2011 ΩΡΑ 11.05
Ο ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Β. ΠΑΖΙΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ 6 - ΑΘΗΝΑ 104 31
ΤΗΛ.: 210.5234.807

Ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας

Ε' Τμήμα

Α Ι Τ Η Σ Η

Του Σωματείου με την επωνυμία «Όμιλος Φίλων του Δάσους» (ΟΜ.ΦΙ.ΔΑΣ), που εδρεύει στη Λαμία, οδός Καραϊσκάκη 101 και εκπροσωπείται νόμιμα από την Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου αυτού Πολυξένη Ράγκου του Κωνσταντίνου, κατοίκο Λαμίας, οδός Χατζοπούλου 1.

Κ Α Τ Α

Του Υπουργού Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής

ΠΕΡΙ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ

Της με αριθμ. πρωτ. οικ. 124677/789/29.3.2011 αποφάσεως του με θέμα: « Τροποποίηση και ανανέωση της χρονικής διάρκειας ισχύος της με αρ. πρωτ. οικ. 111900/20.3.03 Κοινής Απόφασης Υ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ. – ΥΠ. ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ – ΥΠ. ΓΕΩΡΓΙΑΣ *« Έγκριση περιβαλλοντικών όρων για την υπόγεια εκμετάλλευση μεταλλείου βωξίτη έκτασης 29500 τ.μ. της εταιρείας «ΕΛΜΙΝ Α.Ε.» που βρίσκεται στη θέση Κοκκινόβραχος Ο.Π. 227 Δημοτικού Διαμερίσματος Μεξιατών του Δήμου Υπάτης Νομού Φιώτιδας».*

.....

Με την ως άνω πράξη τροποποιήθηκε και ανανεώθηκε η χρονική διάρκεια ισχύος προγενέστερης υπουργικής αποφάσεως με την οποία ενεκρίθησαν περιβαλλοντικοί όροι για την υπόγεια εκμετάλλευση μεταλλείου βωξίτη στη θέση Κοκκινόβραχος που βρίσκεται στον εθνικό δρυμό Οίτης.

Την ακύρωση της ως άνω με αριθμ. πρωτ. οικ. 124677/789/29.3.2011 αποφάσεως αιτούμεθα για του κάτωθι νόμιμους και βάσιμους λόγους και για όσους θέλουμε εν καιρώ προσθέσει.

Ι. Η χώρα μας, κατ' εξοχήν ορεινή με πλούσιο φυσικό ανάγλυφο, έχει πολλά βουνά που εκτός του ορεινού πληθυσμού, της πανίδος και της χλωρίδος των είναι πολύτιμοι ιστορικοί και μυθολογικοί τόποι. Τα βουνά όμως είναι εξ ορισμού ευαίσθητα και ευπαθή οικοσυστήματα, διότι αποσταθεροποιούνται ευχερώς. Λόγω της ευπαθείας των, τα ευαίσθητα οικοσυστήματα απολαύουν ηυξημένης προστασίας και επιδέχονται μόνον πολύ μικρή και ηπίαν ανθρώπινη παρέμβαση.

Η ως άνω προστασία είναι αυτοτελής και δεν πρέπει να συγχέεται με την προστασία των δασών που μπορεί να καλύπτουν όλον ή τμήματα του βουνού. Όπου υπάρχουν δάση, απλώς η προστασία αυτή **εκτείνεται και συντρέχει** με την προστασία του βουνού που παρέχεται εις τούτο ως ευαίσθητον σύστημα καθ' εαυτό και όχι ένεκεν της τυχόν δασικής καλύψεώς του.

Η οικολογική αυτή προσέγγιση των βουνών χρονολογείται από την Διάσκεψη του Ρίο (1992) και εκτίθεται ρητώς και σαφώς στην Agenda 21 (Κεφ. 13,"Managing fragile ecosystems - sustainable mountain development").

Στη Χώρα μας, η οποία προηγήθη εν τούτω και της Agenda 21, η αναγνώρισις της ανάγκης παροχής περιβαλλοντικής προστασίας κατά τους κανόνες της οικείας επιστήμης (οικολογίας) είχε προηγηθεί στην νομολογία του νεοσυστάτου τότε Ε' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας. Η λογική της νομολογίας αναχωρούσε από την συνταγματική κατοχύρωση της περιβαλλοντικής προστασίας με το άρθρο 24 του Συντάγματος, την οποία παρείχε κατά τις αρχές και τους κανόνες της οικείας επιστήμης, δηλαδή της οικολογίας .

Ειδικότερον κατά την παγία νομολογία του Ε' Τμήματος του ΣτΕ τα βουνά και δη τα δασοσκεπή ανήκουν στα ευαίσθητα οικοσυστήματα, στα οποία επιτρέπεται μόνο ήπια ανάπτυξη, « ... η οποία είναι, κατ' αρχήν, ασυμβίβαστος προς την μεταλλεία» (ΣτΕ 772/1998).

Κατά ταύτα η προσβαλλομένη με αριθμ. πρωτ. οικ. 124677/789/29.3.2011 υπουργική απόφαση περί τροποποιήσεως και ανανεώσεως της χρονικής διάρκειας ισχύος προγενέστερης αποφάσεως εγκρίσεως περιβαλλοντικών όρων για την υπόγεια εκμετάλλευση μεταλλείου εντός του ως άνω ευαίσθητου ορεινού οικοσυστήματος είναι μη νόμιμη και ακυρωτέα ως αντιβαίνουσα στην ως άνω συνταγματική προστασία των βουνών, η οποία αποκλείει πάσα παραγωγική εκμετάλλευση δια της λειτουργίας μεταλλείου.

Είναι δε αδιάφορο το γεγονός ότι η λειτουργία του επίμαχου μεταλλείου είχε επιτραπεί στο παρελθόν υπό την κρατούσα τότε παραγωγική αντίληψη η οποία απέβλεπε στην εκμετάλλευση των βουνών, εις τα οποία συνήθως ενυπάρχουν χρήσιμα πετρώματα και μεταλλεύματα.

Διότι η εν λόγω λειτουργία είναι μετά το 1975 και εν όψει της συνταγματικής

προστασίας των βουνών παράνομη, όπως προαναφέρθηκε.

ΙΙ. Πέραν των ανωτέρω ο υπόψη μεταλλευτικός χώρος βρίσκεται κατά τα 2/3 αυτού εντός του πυρήνα του Εθνικού Δρυμού Οίτης, στον οποίο ισχύει καθεστώς απόλυτης προστασίας, κατά τα ευθύς κατωτέρω αναφερόμενα, του υπολοίπου 1/3 εμπίπτοντος στην περιφερειακή ζώνη του ως άνω εθνικού δρυμού.

Η λειτουργία του επίμαχου μεταλλείου εντός του **εθνικού δρυμού** στην Οίτη καθιστά βαρυτέρα την παράβασιν της οικολογικής προστασίας και μάλιστα αδιανόητον, εφ' όσον συντρέχει και με την ανάγκη προστασίας του εθνικού δρυμού.

Επομένως η προσβαλλομένη απόφαση είναι μη νόμιμη και ακυρωτέα ως αντιβαίνουσα στο ευθύς κατωτέρω παρατιθέμενο ειδικό αυστηρό νομοθετικό καθεστώς προστασίας και διαχείρισης των εθνικών δρυμών.

1. Ειδικότερον: Το Ν.Δ. 86/1969 (Δασικός Κώδικας) περιέχει ειδικές ρυθμίσεις για τους εθνικούς δρυμούς, τα αισθητικά δάση και τα διατηρητέα μνημεία της φύσης [Κεφάλαιο Δ' υπό τον τίτλο: "Διαχείριση Εθνικών Δρυμών" (άρθρα 78 έως και 81 Ν.Δ. 86/1969, όπως αντικαταστάθηκαν από τα άρθρα 3, 5, 6 και 7 αντιστοίχως του Ν.Δ. 996/1971 (Φ.Ε.Κ. Α 192)].

Σύμφωνα με το άρθρο 78 του Ν.Δ. 86/1969, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 3 του Ν.Δ. 996/1971, ως εθνικοί δρυμοί μπορούν να κηρυχθούν με Π.Δ. δασικές περιοχές, οι οποίες παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον από απόψεως διατηρήσεως της άγριας χλωρίδας και πανίδας, των γεωμοφολογικών σχηματισμών, του εδάφους, της ατμόσφαιρας, των υδάτων και γενικά του φυσικού περιβάλλοντος και των οποίων η προστασία, διατήρηση και βελτίωση θεωρούνται αναγκαίες για την αισθητική, ψυχική και υγιεινή απόλαυση και την ανάπτυξη του Τουρισμού και για τη διενέργεια επιστημονικών ερευνών κάθε είδους[1].

Ως εθνικοί δρυμοί έχουν κηρυχθεί τα ακόλουθα 10 δάση: ο Όλυμπος (με το Β.Δ. της 9.6.1938), ο Παρνασσός (με το από 25.7.1938 Β.Δ.), η Πάρνηθα (με το υπ' αριθμ. 644/1961 Β.Δ.), ο Αίνος στην Κεφαλονιά (με το υπ' αριθμ.

[1] Άρθρο 78 παρ. 1 εδ. α του Ν.Δ. 86/1969, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 3 του Ν.Δ. 996/1971.

776/1962 Β.Δ.), **η Οίτη (με το υπ' αριθμ. 218/1966 Β.Δ.),** η Πίνδος (με το υπ' αριθ. 487/1966 Β.Δ.), το φαράγγι του Βίκου - Αώου στην Ήπειρο (με το υπ' αριθμ. 213/1973 Β.Δ.), οι λίμνες Μικρή και Μεγάλη Πρέσπα (με το υπ' αριθμ. 46/1974 Π.Δ.) και το Ακρωτήριο του Σουνίου (με το υπ' αριθμ. 996/1971 Ν.Δ.).

Οι εθνικοί δρυμοί έχουν υπαχθεί υπό του Δασικού Κώδικος σε ειδικό καθεστώς προστασίας και διαχείρισης.

Έτσι κάθε εθνικός δρυμός αποτελείται από τον πυρήνα του, εκτάσεως όχι μικρότερης των 1.500 εκταρίων, στον οποίο ισχύει καθεστώς απόλυτης προστασίας και από την περί τον πυρήνα ζώνη (περιφερειακή ζώνη), εκτάσεως τουλάχιστον ίσης με αυτής του πυρήνα, η εκμετάλλευση της οποίας οργανώνεται κατά τρόπο που να συμβάλλει στην εκπλήρωση των σκοπών που επιδιώκονται από τον πυρήνα[2].

Περαιτέρω εντός του πυρήνα των εθνικών δρυμών απαγορεύονται μεταξύ άλλων:

- κάθε μορφής παραχώρηση σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή σε δημόσιες υπηρεσίες για οποιοδήποτε άλλο σκοπό,
- η ανόρυξη και εκμετάλλευση μεταλλείων και λατομείων,
- οι ανασκαφές και οι επιχωματώσεις,
- η εγκατάσταση οικισμών, οικιών, αγροικιών και η κατασκευή κάθε γενικά έργου, με εξαίρεση τα απολύτως αναγκαία έργα για την προστασία του εθνικού δρυμού και του διατηρητέου μνημείου της φύσης (όπως δασικά κτίρια, οδικό δίκτυο, αντιπυρικές ζώνες, υλωρικά και λοιπά προστατευτικά έργα),
- η υλοτομία,

Οι παραβαίνοντες τις ως άνω απαγορεύσεις τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και με χρηματική ποινή. Τα χρησιμοποιούμενα μέσα για την εκτέλεση της παράνομης πράξης κατάσχονται και δημεύονται,

---

[2] Άρθρο 79 παρ. 1 εδ. α και β Ν.Δ. 86/1969, όπως το άρθρο 79 αντικαταστάθηκε από το άρθρο 5 του Ν.Δ. 996/1971).

περαιτέρω δε εκποιούνται ή καταστρέφονται[3].

Περαιτέρω η διάταξη της παρ. 1α του άρθρου 13 του ν. 1734/1987 προβλέπει - κατ' εξαίρεση - την παραχώρηση δημοσίων δασών για τη διενέργεια, μεταξύ άλλων και μεταλλευτικών και λατομευτικών εργασιών. Ωστόσο η εξαίρεση αυτή «δεν ισχύει για τους πυρήνες των εθνικών δρυμών» (όπως η παρ. 1 αφού αντικαταστάθηκε από το άρθρο 40 του Ν. 2945/2001 και 18 περ. γ' του Ν. 3209/2003, αναριθμήθηκε σε 1ο με το άρθρο 5 2του Ν. 3498/2006).

2. Πέραν των ανωτέρω ο Ν. 1650/1986 "Για την προστασία του περιβάλλοντος" (Φ.Ε.Κ. Α' 160) αφιερώνει ειδικό κεφάλαιο στην προστασία της φύσης και του τοπίου (Κεφάλαιο Δ' με τίτλο: "Προστασία της φύσης και του τοπίου" / άρθρα 18 έως και 22).

Κατά την παρ. 2 του άρθρου 18 του ως άνω νόμου, όπως το άρθρο 18 αντικαταστάθηκε από το άρθρο 4 του Ν. 3937/2011, αντικείμενα προστασίας και διατήρησης μπορεί να αποτελέσουν χερσαίες, υδάτινες ή μικτού χαρακτήρα περιοχές, μεμονωμένα στοιχεία ή σύνολα της φύσης και του τοπίου λόγω της οικολογικής, γεωμορφολογικής, βιολογικής, επιστημονικής ή αισθητικής σημασίας τους.

Οι ως άνω περιοχές, τα στοιχεία ή σύνολα δύνανται περαιτέρω να χαρακτηρίζονται με βάση τα ειδικότερα κριτήρια του άρθρου 19 ως:
Α) περιοχές απόλυτης προστασίας της φύσης, β) περιοχές προστασίας της φύσης, γ) φυσικά πάρκα και ειδικότερα ως εθνικά ή περιφερειακά πάρκα, δ) περιοχές προστασίας οικοτόπων και ειδών και ε) προστατευόμενα τοπία και στοιχεία του τοπίου ή προστατευόμενοι φυσικοί σχηματισμοί (πρβλ. παρ. 3 άρθρου 18, όπως το άρθρο 18 αντικαταστάθηκε από το άρθρο 4 του Ν. 3937/2011).
Περαιτέρω σύμφωνα με τη διάταξη του εδ. η της παρ. 3 του άρθρου 19 του ως άνω Ν. 1650/1986 «οι εθνικοί δρυμοί που έχουν κηρυχθεί κατά το άρθρο 78 του ν.δ. 86/1969 (ΦΕΚ 7 Α'), όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 3 του

[3] Πρβλ. άρθρο 286 παρ. 2 Ν.Δ. 86/1969, όπως το άρθρο 286 ισχύει μετά την αντικατάσταση του από το άρθρο 15 του Ν.Δ. 996/1971.

ν.δ. 996/1971 (ΦΕΚ 192 Α') ... χαρακτηρίζονται εθνικά πάρκα με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής» σε εφαρμογή ειδικής περιβαλλοντικής μελέτης (πρβλ. εδ. η της παρ. 3 του άρθρου 19 σε συνδυασμό με τη διάταξη της παρ. 1α του άρθρου 21 του ως άνω Ν. 1650/1986, όπως τα ως άνω άρθρα 19 και 21 ισχύουν μετά την αντικατάσταση τους από τα άρθρα 5 και 6 αντίστοιχα του Ν. 3937/2011)

Μέχρι την έκδοση των ως άνω προεδρικών διαταγμάτων περί χαρακτηρισμού των κηρυχθέντων εθνικών δρυμών ως εθνικών πάρκων και μέχρι την κατάρτιση των προβλεπομένων στο άρθρο 18 του Ν. 1650/1986, όπως το άρθρο αυτό ισχύει μετά την αντικατάσταση του από το άρθρο 4 του Ν. 3937/2011, οικείων σχεδίων διαχείρισης αυτών οι εθνικοί δρυμοί εξακολουθούν να διέπονται από τις ανωτέρω, υπό στοιχείο 1 της παρούσης, προπαρατεθείσες προστατευτικές διατάξεις του άρθρου 6 του Ν.Δ. 996/1961, σύμφωνα με τις οποίες, εντός του πυρήνα των εθνικών δρυμών απαγορεύονται μεταξύ άλλων «η ανόρυξις και εκμετάλλευσις μεταλλείων και λατομείων, η απόληψις οιουδήποτε ορυκτού προϊόντος και εν γένει η εκτέλεσις πάσης συναφούς εργασίας ή η κατασκευή σχετικής εγκαταστάσεως» (άρθρο 80 Ν.Δ. 86/1969 περί Δασικού Κώδικα, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 6 του Ν.Δ. 996/1971, πρβλ. σχετικά με τα ανωτέρω, άρθρο 31 παρ. 10 Ν. 1650/1986).

Όπως προαναφέρθηκε ο εθνικός δρυμός Οίτης κηρύχθηκε ως τέτοιος με το υπ' αριθμ. 218/1966 Β.Δ. Ωστόσο δεν έχει εκδοθεί ακόμη το Προεδρικό Διάταγμα περί χαρακτηρισμού αυτού ως εθνικού πάρκου, οριοθέτησης αυτού και καθορισμού χρήσεων γης και δραστηριοτήτων εντός αυτού (πρβλ. σχετ. άρθρο 21 Ν. 1650/1986, όπως ισχύει μετά την αντικατάσταση του από το άρθρο 6 του Ν. 3937/2011).

Επομένως ο εν λόγω εθνικός δρυμός εξακολουθεί να διέπεται από τις ως άνω προστατευτικές διατάξεις του άρθρου 6 του Ν.Δ. 996/1971.

Άρα η προσβαλλομένη απόφαση με την οποία ανανεώθηκε η χρονική διάρκεια ισχύος προγενέστερης απόφασης εγκρίσεως περιβαλλοντικών όρων μεταλλευτικού χώρου, ο οποίος εμπίπτει κατά το μεγαλύτερο μέρος του, ήτοι

κατά τα 2/3 αυτού, στον πυρήνα του εθνικού δρυμού Οίτης, ήτοι σε περιοχή απόλυτης προστασίας, στην οποία απαγορεύεται ρητά η ανόρυξη και η εκμετάλλευση μεταλλείων, σύμφωνα με την ισχύουσα, κατά τα ως άνω, διάταξη του άρθρου 6 του Ν.Δ. 996/1971 είναι μη νόμιμη και ακυρωτέα ως αντιβαίνουσα στο ανωτέρω καθεστώς απόλυτης προστασίας.

Επειδή νομιμοποιούμεθα στην υποβολή της παρούσης αιτήσεως μας δεδομένου ότι μεταξύ των σκοπών μας περιλαμβάνεται μεταξύ άλλων η προστασία των δασικών οικοσυστημάτων, η προστασία της αισθητικής του τοπίου, ο σεβασμός προς τη φύση και η προστασία της και η διατήρηση της φυσικής και πολιτιστικής μας κληρονομιάς ως ουσιαστικών στοιχείων της ζωής των επομένων γενεών (βλ. άρθρο 2 του Καταστατικού μας).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Α Ι Τ Ο Υ Μ Ε Θ Α

1. Την αποδοχή της παρούσης αιτήσεως μας.
2. Την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως
3. Την επιστροφή του παραβόλου - και - την επιδίκαση της δικαστικής μας δαπάνης εις βάρος των αντιδίκων.

Αθήνα, 27. Μαΐου 2011

Η πληρεξουσία δικηγόρος

ΙΩΑΝΝΑ ΧΡ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ -ΔΝ
ΚΡΑΤΙΝΟΥ 7 • Τ.Κ. 105 51 ΑΘΗΝΑ
ΑΦΜ: 035327371 • ΔΟΥ Α΄ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΗΛ./FAX: 210 3216758 • ΚΙΝ.: 6974 398291

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Αρ. Πρ. 656 ... 2011
Η Γραμματέας του Γ' Τμήματος
του Συμβουλίου της Επικρατείας
ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΚΑΝΑΡΕΟΥ